

Opinia Komitetu Regionów „Przekształcenie dywidendy cyfrowej w korzyści społeczne i wzrost gospodarczy” oraz „Partnerstwo publiczno-prywatne na rzecz Internetu przyszłości”

(2010/C 232/08)

KOMITET REGIONÓW

- Wielokrotnie zwracał uwagę na to, że utrzymująca się przepaść cyfrowa prowadzi do wyłączenia społecznego i zacofania gospodarczego. Urzeczywistnienie równości szans w zakresie dostępu cyfrowego i umiejętności informatycznych jest zatem niezbędne ze społecznego i gospodarczego punktu widzenia.
- Podkreśla, że wymóg szerokopasmowego dostępu do Internetu po umiarkowanej cenie jest niezbędnym warunkiem spójności społecznej i terytorialnej i wzrostu gospodarczego, jak również e-integracji w obrębie Unii Europejskiej, zwłaszcza przy obecnym głębokim kryzysie gospodarczym i społecznym.
- Podkreśla istotną rolę odgrywaną przez władze lokalne i regionalne, która została uwzględniona w strategii i2010 na rzecz europejskiego społeczeństwa informacyjnego, zważywszy, że są one siłą napędową wzrostu gospodarczego na szczeblu lokalnym, a także wytwarzają, wykorzystują i posiadają wiele produktów i usług cyfrowych. W niektórych państwach członkowskich władze lokalne i regionalne posiadają również kompetencje w tym zakresie. Z tego względu powinny one być w pełni i skutecznie zaangażowane w zarządzanie społeczeństwem informacyjnym.
- Stwierdza, że dostęp do dywidendy cyfrowej ułatwi świadczenie usług szerokopasmowych w całej Unii Europejskiej, przyczyniając się do urzeczywistnienia jednolitego rynku usług łączności elektronicznej oraz stanie się istotnym elementem wydajności i konkurencyjności gospodarki europejskiej.
- Przypomina, że podkreślał już wcześniej wagę ścisłego powiązania badań i rozwoju z praktykami przemysłowymi i dlatego wzywa państwa członkowskie i Komisję do podjęcia wszelkich możliwych kroków w celu jak najszybszego praktycznego zastosowania badań naukowych, zarówno komercyjnego, jak i w sferze publicznej.

Sprawozdawca:	Jean-François Istasse (BE/PSE), deputowany do Parlamentu Wspólnoty Francuskiej w Belgii
Dokumenty źródłowe:	Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Przekształcenie dywidendy cyfrowej w korzyści społeczne i wzrost gospodarczy COM(2009) 586 wersja ostateczna Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Partnerstwo publiczno-prywatne na rzecz Internetu przyszłości COM(2009) 479 wersja ostateczna

I. ZALECENIA POLITYCZNE

KOMITET REGIONÓW

Wspólne uwagi odnośnie do obu komunikatów

1. Z zadowoleniem przyjmuje komunikaty Komisji pt. „Przekształcenie dywidendy cyfrowej w korzyści społeczne i wzrost gospodarczy” oraz „Partnerstwo publiczno-prywatne na rzecz Internetu przyszłości” zważywszy, że wykorzystanie dywidendy cyfrowej i rozwój Internetu przyszłości mogą znacząco przyczynić się do zmniejszenia przepaści cyfrowej i do realizacji celów strategii lizbońskiej oraz zadań określonych w strategii UE 2020, (która ma zastąpić strategię lizbońską), jak również do zaspokojenia pewnych istotnych potrzeb obywateli europejskich w sferze społecznej, kulturalnej i gospodarczej.
2. Przypomina, że wielokrotnie zwracał uwagę na to, że utrzymująca się przepaść cyfrowa prowadzi do wyłączenia społecznego i zacofania gospodarczego. Urzeczywistnienie równości szans w zakresie dostępu cyfrowego i umiejętności informatycznych jest zatem niezbędne ze społecznego i gospodarczego punktu widzenia.
3. Przypomina również, że e-integracja odgrywa zasadniczą rolę w realizacji celów inicjatywy „i2010 – Europejskie społeczeństwo informacyjne na rzecz wzrostu i zatrudnienia” (1), a tym samym także celów strategii lizbońskiej dotyczących rozwoju społeczno-gospodarczego (2).
4. Podkreśla, że wymóg szerokopasmowego dostępu do Internetu po umiarkowanej cenie jest niezbędnym warunkiem spójności społecznej i terytorialnej i wzrostu gospodarczego, jak również e-integracji w obrębie Unii Europejskiej, zwłaszcza przy obecnym głębokim kryzysie gospodarczym i społecznym.
5. Zauważa, że łącze szerokopasmowe, jako usługa porównywalna do innych mediów, takich jak woda i elektryczność, jest dziś coraz częściej uważane za usługę użyteczności publicznej (3). Z tego względu łącze szerokopasmowe powinno być dostępne po umiarkowanej cenie dla wszystkich obywateli Unii Europejskiej.

6. Podkreśla istotną rolę odgrywaną przez władze lokalne i regionalne, która została uwzględniona w strategii i2010 na rzecz europejskiego społeczeństwa informacyjnego, zważywszy, że są one siłą napędową wzrostu gospodarczego na szczeblu lokalnym, a także wytwarzają, wykorzystują i posiadają wiele produktów i usług cyfrowych. W niektórych państwach członkowskich władze lokalne i regionalne posiadają również kompetencje w tym zakresie. Z tego względu powinny one być w pełni i skutecznie zaangażowane w zarządzanie społeczeństwem informacyjnym (4).

7. Podkreśla w tym kontekście kluczową rolę i odpowiedzialność przypadającą samorządom terytorialnym w przyczynianiu się do zapewnienia równego dostępu do łączów szerokopasmowych po rozsądnej cenie w regionach, w których same mechanizmy rynku zawodzą, w prowadzeniu projektów pilotażowych w zakresie niwelowania różnic pod względem dostępności elektronicznej oraz w opracowywaniu nowych podejść w dziedzinie internetowych usług publicznych skoncentrowanych na potrzebach obywatela (5).

8. Jest zdania, że władze lokalne i regionalne powinny zaangażować się w szeroko zakrojoną współpracę na rzecz poprawy interoperacyjności w administracji publicznej i efektywnego świadczenia usług publicznych (5).

9. Proponuje, by w pełni wykorzystać potencjał Europy w zakresie rozwoju usług informacyjno-komunikacyjnych (TIK) w sektorze publicznym i prywatnym i by w związku z tym wykorzystać TIK do poprawy usług świadczonych przez samorząd terytorialny w takich dziedzinach jak zdrowie, edukacja, porządek publiczny, bezpieczeństwo i usługi społeczne. Za doskonałą podstawę dla zdobywania umiejętności i wiedzy na szczeblu lokalnym w całej Unii służyć mogą wspierane przez UE partnerstwa publiczno-prywatne w dziedzinie usług użyteczności publicznej TIK między władzami lokalnymi i regionalnymi a MŚP zajmującymi się rozwojem TIK (6).

(1) COM(2005) 229 wersja ostateczna.

(2) CdR 5/2008 fin.

(3) CdR 304/2008 fin.

(4) CdR 247/2009 fin.

(5) CdR 10/2009 fin.

(6) CdR 156/2009 fin.

Szczegółowe uwagi do komunikatu Komisji „Przekształcenie dywidendy cyfrowej w korzyści społeczne i wzrost gospodarczy”

10. Podziela pogląd Komisji, że przejście z analogowego systemu telewizji naziemnej w Europie na system cyfrowy zwolni niezwykle wartościowe częstotliwości radiowe dzięki większej wydajności cyfrowej formy przekazu. Owa „dywidenda cyfrowa” oferuje istotny potencjał, jeśli chodzi o świadczenia szerokiej gamy usług, ponieważ w zakresie omawianego pasma częstotliwości sygnały radiowe mogą przemieszczać się na dużych odległościach, a sprzęt wykorzystujący owe pasma może być z łatwością używany wewnątrz pomieszczeń. Komitet jest zatem przekonany, że dywidenda cyfrowa stanowi dla Europy niepowtarzalną okazję, aby zaspokoić stale rosnące zapotrzebowanie na widmo radiowe, a w szczególności, by zapewnić bezprzewodowe usługi szerokopasmowe na obszarach wiejskich i w ten sposób zmniejszyć przepaść cyfrową, by promować powszechniejsze wykorzystanie nowych usług bezprzewodowych, takich jak szerokopasmowa telefonia komórkowa nowej generacji, oraz by zapewnić wsparcie dla rozwoju naziemnej działalności nadawczej.

Dywidenda cyfrowa – narzędzie wspierania rozwoju gospodarczego

11. Odnotowuje, że w zleconym przez Komisję badaniu pt. „Europejskie podejście do dywidendy cyfrowej” szacuje się, że całkowity potencjalny dochód wygenerowany dzięki dywidendzie cyfrowej w obrębie Unii Europejskiej na przestrzeni 15 lat wyniesie od 150 mld do 700 mld euro. Podkreśla w tym kontekście, że według europejskich ram regulacyjnych dotyczących sieci i usług łączności elektronicznej (7), które poddano niedawno przeglądowi, częstotliwości radiowe są dobrem publicznym, które ma istotną wartość społeczną, kulturalną i ekonomiczną.

12. Stwierdza, że dostęp do dywidendy cyfrowej ułatwi świadczenie usług szerokopasmowych w całej Unii Europejskiej, przyczyniając się do urzeczywistnienia jednolitego rynku usług łączności elektronicznej oraz stanie się istotnym elementem wydajności i konkurencyjności gospodarki europejskiej.

Dywidenda cyfrowa – narzędzie zwalczania przepaści cyfrowej

13. Wyraża przekonanie, że utrzymująca się przepaść cyfrowa utrudnia rozwój i utrzymanie spójności społecznej i dobrobytu oraz prowadzi do wykluczenia społecznego i gospodarczego. W tym kontekście inicjatywa i2010 powinna przyczynić się do poprawy jakości życia obywateli i, ogólnie, społeczeństwa (8).

14. Dostrzega trudności, z jakimi borykają się rynki przy tworzeniu szybkich sieci szerokopasmowych za umiarkowaną cenę na pewnych obszarach geograficznych. Wzywa więc Komisję Europejską, by wspierała wykorzystywanie częstotliwości

radiowych, które zostaną uwolnione, do opracowania polityki i wytycznych, które uznając niedoskonałość rozwiązań rynkowych, ułatwiałyby inicjatywy państwa i sektora publicznego zmierzające do stworzenia w tych rejonach otwartych sieci oddzielonych funkcjonalnie od świadczonych usług (9).

Zwolnienie zakresu częstotliwości i wynikające z tego korzyści dla rozwoju usług publicznych

15. Podkreśla ponownie, że dostęp do bezprzewodowych łączności wysokiej jakości po przystępnej cenie może przyczynić się do ułatwienia dostępu do usług świadczonych przez samorządy terytorialne i podnieść ich jakość, ułatwiając jednocześnie wprowadzanie do obrotu produktów wytwarzanych przez mikroprzedsiębiorstwa oraz MŚP. Regiony i społeczności odizolowane, szczególnie regiony najbardziej oddalone, powinny osiągnąć znaczące korzyści z szerszego i szybszego dostępu do usług szerokopasmowych (10).

16. Uważa, że wykorzystanie dywidendy cyfrowej pozwoliłoby rozwinąć usługi w ramach „e-administracji”, zwłaszcza w następującym zakresie: relacje użytkowników z administracją; wkład administracji w prowadzenie debaty publicznej (rozpowszechnianie niezbędnych informacji o charakterze publicznym, fora publiczne, konsultacje online oraz, w szerszym ujęciu, nowe mechanizmy konsultacji z obywatelami); relacje między przedsiębiorstwami i administracją (zgłaszanie danych społecznych i danych o zatrudnieniu, przekazywanie danych podatkowych i księgowych); wdrażanie technologii handlu elektronicznego na rynkach i w zakresie zamówień publicznych (e-zamówienia); stosowanie przez administrację nowych metod organizacji pracy (przeobrażenia zawodowe, praca zespołowa, telepraca). Wykorzystanie dywidendy cyfrowej pozwoliłoby również zrekompenzować utrudnienia związane z peryferyjnym położeniem obszarów wiejskich dzięki poprawie komunikacji między administracją a użytkownikami, zarówno prywatnymi, jak i przedsiębiorstwami.

17. Podkreśla, że jeden z lejtymotywów celu europejskiej polityki spójności 2007–2013 dotyczącego modernizacji gospodarki, koncentruje się na zwiększeniu atrakcyjności państw członkowskich, regionów i miast poprzez zagwarantowanie dostępu do nich oraz zapewnienie usług odpowiedniej jakości i na odpowiednim poziomie. Komitet jest zdania, że rozwój usług e-administracji wspiera tego rodzaju wysiłki i sprzyja wzrostowi gospodarki opartej na wiedzy dzięki stymulowaniu potencjału badawczego i innowacyjnego (8).

Koordinacja działań na szczeblu wspólnotowym

18. Odnotowuje, że według badania pt. „Europejskie podejście do dywidendy cyfrowej” zapewnienie do 2015 r. właściwej koordynacji europejskiej całego zakresu częstotliwości radiowych stanowiących dywidendę cyfrową pozwoliłoby zwiększyć w okresie 15 lat ekonomiczny wpływ dywidendy o dodatkowe 20 mld – 50 mld euro. Dokładna kwota zależeć będzie głównie od rzeczywistego poziomu przyszłego popytu na zaawansowane usługi, takie jak nadawanie naziemne czy bezprzewodowe łącza szerokopasmowe.

(7) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/140/WE z dnia 25 listopada 2009 r., Dz.U. L 337 z 18.12.2009.

(8) CdR 5/2008 fin.

(9) CdR 304/2008 fin.

(10) CdR 252/2005 fin.

19. Przyjmuje ponadto do wiadomości, że zarówno CEPT⁽¹¹⁾ (Europejska Konferencja Administracji Poczty i Telekomunikacji), jak i RSPG⁽¹²⁾ (Zespół ds. Polityki Widma Radiowego) należały, by wszelkie podejście zmierzające do harmonizacji miało charakter nieobowiązkowy. Szereg czynników przemawia za przyjęciem takiego nienakazowego podejścia: różnice w wielkości i topografii państw, poziom konkurencji z innymi platformami usługodawców, takimi jak satelity i sieć przewodowa, czy też wykorzystanie częstotliwości radiowych w krajach sąsiednich nienależących do UE. Komitet uważa ponadto, że zgodnie z zasadą pomocniczości, decyzja o przydzieleniu danego pasma częstotliwości radiowych konkretnemu użytkownikowi należy do państw członkowskich bądź do wyposażonych w odpowiednie kompetencje władz lokalnych i regionalnych. Jednocześnie uznaje potrzebę koordynowania na szczeblu europejskim technicznych warunków użytkowania, by zwiększyć korzyści skali w inwestycjach i zapewnić skuteczne wykorzystanie widma.

20. Uważa zatem, że zharmonizowane podejście do dywidendy cyfrowej jest uzasadnione pod warunkiem, że będzie miało charakter nienakazowy i że uwzględni specyficzne uwarunkowania państw członkowskich i obrane przez nie strategie. Ponadto Komitet przyjmuje z zadowoleniem zamiar Komisji, by podjąć decyzję w sprawie harmonizacji technicznych warunków wykorzystywania zakresu 800 MHz, a jednocześnie, by nie zobowiązywać państw członkowskich do otwarcia tego zakresu dla nowych aplikacji innych niż usługi nadawcze.

Dywidenda cyfrowa a polityka państw członkowskich w zakresie mediów

21. Stwierdza, że polityka wspólnotowa w zakresie dywidendy cyfrowej będzie miała wpływ na politykę państw członkowskich w zakresie mediów, a konkretniej w zakresie rozwoju cyfrowej telewizji naziemnej. Każde państwo członkowskie Unii Europejskiej dysponuje obecnie ekwiwalentną liczbą zakresów częstotliwości telewizji krajowych. Jednakże przydział podzakresu częstotliwości na usługi inne niż działalność nadawcza będzie miała różny wpływ na te zakresy częstotliwości, w zależności od danego państwa członkowskiego, co może podważyć zasadę równego dostępu każdego państwa członkowskiego do widma radiowego. W związku z tym Komitet uważa, że polityka wspólnotowa w zakresie dywidendy cyfrowej powinna uwzględnić ten problem i że należy zadbać o to, by wszystkie państwa członkowskie dysponowały ekwiwalentnymi możliwościami prowadzenia polityki krajowej w zakresie rozwoju mediów cyfrowych.

22. Podkreśla zasadniczą rolę usług medialnych w promowaniu różnorodności kulturowej, pluralizmu i demokracji uczestniczącej oraz w kształtowaniu i umacnianiu tożsamości społeczności lokalnych, regionalnych i narodowych w Europie. Zauważa, że telewizja naziemna jest nadal głównym narzędziem świadczenia obywatelom tego rodzaju usług. Uznaje oczekiwania i potrzeby obywateli w zakresie różnorodności programów, jakości usług oraz mobilności i świadczenia usług oferujących wartość dodaną, również za pośrednictwem platform naziemnych.

(11) Sprawozdanie CEPT nr 22 – Sprawozdanie (Część B) opracowane przez CEPT dla Komisji Europejskiej w ramach wykonania mandatu w zakresie rozważań technicznych dotyczących możliwości harmonizacji dywidendy cyfrowej, 1/7/2008.

(12) Opinia RSPG pt. „EU spectrum policy implications on the digital dividend” (Konsekwencje dywidendy cyfrowej dla polityki UE w zakresie widma radiowego), 14/2/2007 – Opinia RSPG na temat dywidendy cyfrowej, 18/9/2009.

Dywidenda cyfrowa a polityka urbanistyczna oraz polityka ochrony środowiska

23. Odnotowuje, że wykorzystywanie dywidendy cyfrowej w łączności bezprzewodowej wymagać będzie zastosowania większej liczby anten niż w wypadku działalności nadawczej, co może mieć wpływ na planowanie przestrzenne i środowisko. Zauważa również, że odpowiedzialność w tym zakresie spoczywa zazwyczaj na władzach lokalnych i regionalnych. Zwraca zatem uwagę na potrzebę znalezienia właściwej równowagi między nieuniknionym stosowaniem nowych sieci a wykonywaniem wspomnianych kompetencji.

Uwagi szczegółowe do komunikatu Komisji „Partnerstwo publiczno-prywatne na rzecz Internetu przyszłości”

Badania naukowe i rozwój

24. Wyraża zadowolenie z faktu, że Komisja zaangażowała się we wspieranie badań naukowych i rozwoju technologicznego w dziedzinie Internetu przyszłości za pośrednictwem siódmego programu ramowego, kreśląc cele wykraczające poza obecne, godne odnotowania osiągnięcia; zaleca w związku z tym, by wykorzystać program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji do promowania przyszłych aplikacji internetowych. W szczególności Komitet wzywa, tak jak czynił to już w swoich wcześniejszych opiniach⁽¹³⁾, do skoordynowanego korzystania z siódmego programu ramowego, funduszy strukturalnych oraz programu na rzecz konkurencyjności i innowacji, ponieważ jest to konieczne dla konkurencyjności UE i synergii pomiędzy strategiami politycznymi w dziedzinie spójności, badań naukowych, szkolnictwa wyższego i innowacji na szczeblu krajowym i regionalnym⁽¹⁴⁾.

25. Stwierdza, że istnieje ogólny brak koordynacji w niektórych sektorach, takich jak kształcenie, innowacje, badania naukowe, inwestycje i wprowadzanie do obrotu innowacyjnych rozwiązań w zakresie TIK. W tym kontekście koncept „zorientowanych na użytkownika innowacji” może stanowić niezbędne narzędzie poprawy, które wykorzystuje coraz więcej regionów i miast w Europie i które okazało się istotnym czynnikiem stymulującym zarówno inwestycje w badania i rozwój, jak też wprowadzanie na rynek ostatnich innowacji. W związku z tym zaleca, by poświęcono tej koncepcji więcej uwagi w komunikacie Komisji Europejskiej⁽¹⁴⁾.

26. Przypomina, że podkreślał już wcześniej wagę ścisłego powiązania badań i rozwoju z praktykami przemysłowymi i dlatego wzywa państwa członkowskie i Komisję do podjęcia wszelkich możliwych kroków w celu jak najszybszego praktycznego zastosowania badań naukowych, zarówno komercyjnego, jak i w sferze publicznej⁽¹⁴⁾.

27. Przypomina, że władze lokalne i regionalne mogą tworzyć innowacyjne środowisko sprzyjające badaniom oraz szukać nowych dróg współpracy instytucjonalnej pomiędzy sektorem publicznym i prywatnym oraz nowych możliwości ponadgranicznej współpracy regionalnej. Oprócz inwestycji ze strony władz lokalnych i regionalnych wymaga to także wsparcia finansowego ze strony państw członkowskich i UE⁽¹⁵⁾.

(13) CdR 263/2007 fin.

(14) CdR 156/2009 fin.

(15) CdR 84/2007 fin.

Interoperacyjność

28. Zwraca uwagę, że rozwój interaktywnych platform, takich jak Web 2.0, stał się obecnie bardziej przydatny ze względu na ich skomplikowane funkcje wymiany informacji i zaawansowaną interoperacyjność między znaczną liczbą sieci, co umożliwia tworzenie lub dostarczanie zawartości stron samodzielnie bądź we współpracy z innymi. W tym kontekście szybki rozwój technologii masowego przechowywania danych jest bardzo istotny dla baz danych administracji publicznych, które będą zawierać opis przedmiotów identyfikowanych na podstawie ich adresu internetowego ⁽¹⁶⁾.

29. Uważa, że wysiłki podejmowane w celu ułatwienia powstawania innowacyjnych rynków i osiągnięcia interoperacyjności i wspólnych standardów zależą od nieustającego wsparcia i udziału władz krajowych, lokalnych i regionalnych i podkreśla, że wysiłkom tym muszą towarzyszyć działania na szczeblu lokalnym i regionalnym.

Bezpieczeństwo danych i poszanowanie prywatności

30. Uważa, że przy tworzeniu infrastruktury Internetu przyszłości i związanych z nim usług należy bezwzględnie zapewnić spełnienie wszystkich wymogów bezpieczeństwa na każdym szczeblu, by zagwarantować odpowiednie standardy w zakresie zachowania poufności i ochrony danych osobowych oraz zapobiec nieupoważnionemu śledzeniu wszelkiego rodzaju informacji osobowych i profilowaniu użytkowników, co dotyczy m.in. preferencji zakupowych, stanu zdrowia, dokumentacji zdrowotnej itd. ⁽¹⁶⁾.

31. Jest zdania, że zapewnienie ochrony prywatności zależy od pewnych czynników, w tym organizacji organów publicznych (w

większości działających na szczeblu lokalnym), zgodności przepisów na szczeblu europejskim, rozpowszechniania kultury innowacyjności wśród pracowników administracji publicznej, także poprzez stosowanie wspólnego kodeksu etyki, oraz zarządzania aplikacjami związanymi z TIK ⁽¹⁶⁾.

32. Wzywa do zorganizowania szeroko zakrojonych szkoleń dla wszystkich pracowników, ze szczególnym uwzględnieniem wyspecjalizowanego personelu technicznego (w takich dziedzinach jak administracja sieci, systemy, bezpieczeństwo, ochrona prywatności itd.), pracowników bezpośrednio zaangażowanych w procesy bezpieczeństwa, w których wykorzystywane są różne metodologie, oraz pracowników ogólnie lub pośrednio zajmujących się procesami innowacji i unowocześniania (np. szkolenia w zakresie obsługi komputera dla konsumentów) ⁽¹⁶⁾.

33. Przypomina, że już wcześniej zalecał wspieranie i wzmocnienie wysiłków mających na celu zapobieganie problemom związanym z bezpieczeństwem sieci i informacji, zajmowanie się nimi i rozwiązywanie ich na odpowiednio wczesnym etapie, co jest zadaniem realizowanym przez Europejską Agencję Bezpieczeństwa Sieci i Informacji (ENISA) ⁽¹⁷⁾.

Potrzeba wspólnych działań na szczeblu europejskim w celu rozwijania Internetu przyszłości

34. Przyjmuje z zadowoleniem intencję Komisji, by włączyć Forum Internetu Przyszłości (FIF, z ang. Future Internet Forum) w realizację propozycji zawartych w komunikacie, gdyż potrzebna jest koordynacja działań na szczeblu europejskim, by uniknąć rozproszenia wysiłków i określić wspólne cele leżące w interesie publicznym. Z racji tego, że władze lokalne i regionalne odgrywają ważną rolę w rozwoju Internetu przyszłości, Komitet uważa, że powinny one mieć możliwość udziału w FIF; apeluje w związku z tym do Komisji o przedstawienie odpowiednich propozycji.

Bruksela, 15 kwietnia 2010 r.

Pierwszy Wiceprzewodniczący
Komitetu Regionów
Ramón Luis VALCÁRCEL SISO

⁽¹⁶⁾ CdR 247/2009.

⁽¹⁷⁾ CdR 5/2008 fin.